

Milé kolegyně, milí kolegové,

moje kandidatura do AS FHS je již téměř folklórní záležitostí a také letos jsem se rozhodla laskavého kolegu, který mne nominoval, nezklamat a nominaci přijmout. Obracím se tedy na akademickou obec a zejména na volitele do učitelské kurie senátu se svou vizí fakulty, kterou bych v mezích senátorských možností ráda prosazovala. Fakultu chápu jako obec rovných, kteří by se k sobě měli vztahovat kolegiálně, s úctou a respektem pro jedinečnost druhého. Do takto chápaného společenství zahrnuji jak učitele, tak studenty, jimž by podle mne učitelé měli být průvodci vzděláváním a pomocníky v rozšiřování obzorů. To chápu jako klíčový úkol učitele na (nejen) vysoké škole. Proti tomuto pojetí fakulty pracuje dle mého názoru řada celouniverzitních (někdy i celospolečenských) trendů, ale také řada tendencí vnitrofakultních: 1) Pojetí fakulty jako firmy a prosazování korporátního klimatu, což - domnívám se - úzce souvisí s aktuální organizační strukturou, jež nesleduje linii studijních programů, ale vědních oborů; mám za to, že tím trpí zejména bakalářský studijní program, největší a z hlediska financování fakulty nejdůležitější program na fakultě. 2) Důraz na kariérní růst/rozvoj (nyní manifestovaný probíhajícím hodnocením akademiků), který nutně vede k soustředění pozornosti, sil a času učitele na tuto oblast. Na práci učitelskou (která je v hodnocení zohledněna pouze kvantifikací – počet hodin strávený u státnic či obhajob, počet vedených prací atd.) pak nezbývá mnoho prostoru. Domnívám se, že skutečné probouzení vědomí se může dít jen v rozhovoru se studentem a v individuální práci s ním. Je však na to prostor?

Pokud je tento pohled někomu z vás blízký, bude mi ctí, dáte-li mi svou důvěru. Na půdě senátu bych se pak pokusila čelit tendencím, které pokládám z hlediska humanitní vzdělanosti a podstaty university za neblahé.

Markéta Pražáková Seligová

V Praze, 29.10.2025